

Czwartek, 18 czerwca 2020 r.

P9_TA(2020)0158

Polityka konkurencji – sprawozdanie roczne za 2019 r.

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 18 czerwca 2020 r. w sprawie polityki konkurencji – sprawozdanie roczne za 2019 r. (2019/2131(INI))

(2021/C 362/04)

Parlament Europejski,

- uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), w szczególności art. 101–109,
- uwzględniając stosowne zasady, wytyczne, rezolucje, konsultacje społeczne, komunikaty i dokumenty Komisji dotyczące konkurencji,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji z dnia 15 lipca 2019 r. dotyczące polityki konkurencji za rok 2018 (COM(2019)0339) oraz towarzyszący mu dokument roboczy służb Komisji opublikowany w tym samym dniu,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 31 stycznia 2019 r. w sprawie sprawozdania rocznego dotyczącego polityki konkurencji Unii Europejskiej ⁽¹⁾,
- uwzględniając pismo przewodniczącej elekt Ursuli von der Leyen z dnia 10 września 2019 r. określające zadania Margrethe Vestager i do niej skierowane,
- uwzględniając odpowiedzi udzielone pisemnie i ustnie przez kandydatkę na komisarza Margrethe Vestager w ramach wysłuchania w Parlamencie Europejskim w dniu 8 października 2019 r.,
- uwzględniając komunikat Komisji – Zawiadomienie Komisji w sprawie odzyskiwania pomocy państwa niezgodnej z prawem i z rynkiem wewnętrznym (2019/C 247/01), ⁽²⁾
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1 z dnia 11 grudnia 2018 r. mającą na celu nadanie organom ochrony konkurencji państw członkowskich uprawnień w celu skuteczniejszego egzekwowania prawa i zapewnienia należytego funkcjonowania rynku wewnętrznego ⁽³⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1150 z 20 czerwca 2019 r. w sprawie propagowania sprawiedliwości i przejrzystości dla użytkowników biznesowych korzystających z usług pośrednictwa internetowego ⁽⁴⁾;
- uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 11 grudnia 2019 r. w sprawie sprawozdania Komisji z dnia 15 lipca 2019 r. dotyczącego polityki konkurencji za rok 2018,
- uwzględniając opinię Komitetu Regionów z dnia 5 grudnia 2019 r. w sprawie sprawozdania Komisji z dnia 15 lipca 2019 r. dotyczącego polityki konkurencji za rok 2018,
- uwzględniając raport ekspertów wysokiego szczebla Komisji Europejskiej z dnia 4 kwietnia 2019 r. pt. „Polityka konkurencji w erze cyfrowej”,
- uwzględniając wstępną opinię Europejskiego Inspektora Ochrony Danych z dnia 26 marca 2014 r. pt. „Prywatność i konkurencyjność w erze dużych zbiorów danych: powiązania między ochroną danych, prawem konkurencji i ochroną konsumentów w gospodarce cyfrowej” oraz opinię 8/2016 Europejskiego Inspektora Ochrony Danych z dnia 23 września 2016 r. w sprawie spójnego egzekwowania praw podstawowych w erze dużych zbiorów danych,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2019)0062.

⁽²⁾ Dz.U. C 247 z 23.7.2019, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 11 z 14.1.2019, s. 3.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 186 z 11.7.2019, s. 57.

Czwartek, 18 czerwca 2020 r.

- uwzględniając oświadczenie Europejskiej Rady Ochrony Danych z dnia 29 sierpnia 2018 r. w sprawie wpływu koncentracji gospodarczej na ochronę danych,
 - uwzględniając pismo ministrów gospodarki i finansów Francji, Niemiec, Włoch i Polski z dnia 4 lutego 2020 r. do komisarz Margrethe Vestager, a także wspólny dokument Austrii, Czech, Estonii, Finlandii, Łotwy, Litwy, Luksemburga, Malty, Holandii, Polski, Portugalii, Słowacji, Słowenii, Szwecji i Szwecji opracowany w ramach przygotowań do nadchodzącego posiedzenia Rady Europejskiej w marcu 2020 r.,
 - uwzględniając propozycję Francji, Niemiec i Polski z dnia 4 lipca 2019 r. dotyczącą modernizacji europejskiej polityki konkurencji,
 - uwzględniając raport Europejskiej Organizacji Konsumentów z 2019 r. pt. „The Role of Competition Policy in Protecting Consumers' Well-being in the Digital Era” [Rola polityki konkurencji w ochronie dobrobytu konsumentów w erze cyfrowej],
 - uwzględniając decyzję Komisji z dnia 7 stycznia 2019 r. o przedłużeniu stosowania siedmiu zestawów zasad pomocy państwa UE (inicjatywa na rzecz unowocześnienia polityki w dziedzinie pomocy państwa na lata 2014–2020) do końca 2022 r. oraz przeprowadzeniu ocen w tym okresie,
 - uwzględniając konkluzje Rady z 22 marca i 27 maja 2019 r.,
 - uwzględniając oświadczenie 18 państw członkowskich z 6. Ministerialnej Konferencji Przyjaciół Przemysłu z dnia 18 grudnia 2018 r.,
 - uwzględniając sprawozdanie strategicznego forum ds. ważnych projektów stanowiących przedmiot wspólnego europejskiego zainteresowania pt. „Strengthening strategic value chains for a future-ready EU industry” [Wzmocnienie strategicznych łańcuchów wartości na potrzeby unijnego przemysłu przyszłości],
 - uwzględniając przeprowadzaną obecnie rewizję wytycznych w sprawie horyzontalnych porozumień kooperacyjnych,
 - uwzględniając konsultacje społeczne na temat rozporządzeń horyzontalnych w sprawie wyłączeń grupowych,
 - uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 19 czerwca 2019 r. pt. „W kierunku europejskich ram prawnych dostosowanych do przedsiębiorstw gospodarki społecznej”,
 - uwzględniając art. 54 Regulaminu,
 - uwzględniając opinie przedstawione przez Komisję Handlu Międzynarodowego oraz Komisję Rolnictwa i Rozwoju Wsi,
 - uwzględniając pismo przesłane przez Komisję Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Gospodarczej i Monetarnej (A9-0022/2020),
- A. mając na uwadze, że konkurencja i skuteczne egzekwowanie polityki konkurencji musi przynosić korzyści wszystkim obywatelom UE, zwłaszcza osobom mającym słabą pozycję konsumencką, a jednocześnie wspierać innowacje i uczciwą konkurencję między przedsiębiorstwami działającymi na jednolitym rynku, w szczególności przez zapewnienie małym i średnim przedsiębiorstwom (MŚP) możliwości konkurowania na sprawiedliwych zasadach;
- B. mając na uwadze, że polityka konkurencji musi być dostosowana do wyzwań cyfrowych, ekologicznych, geopolitycznych, przemysłowych i społecznych oraz musi być zgodna z priorytetami określonymi w Europejskim Zielonym Ładzie i z celami porozumienia paryskiego, aby zapewnić równe warunki działania we wszystkich sektorach jako podstawę społecznej gospodarki rynkowej UE, przy jednoczesnym uwzględnieniu przedsiębiorstw gospodarki społecznej;
- C. mając na uwadze, że globalna współpraca w dziedzinie egzekwowania reguł konkurencji pomaga unikać niespójności w stosowanych środkach zaradczych i skutkach egzekwowania prawa, a także pozwala przedsiębiorcom zmniejszyć koszty przestrzegania przepisów;
- D. mając na uwadze, że w przypadku szybko zmieniających się rynków cyfrowych polityka konkurencji może w niektórych przypadkach być zbyt powolna i w związku z tym może być nieskuteczna, jeśli chodzi o zaradzenie systemowymi niedoskonałościami rynku i przywrócenie konkurencji; mając na uwadze, że uzupełniające regulacje ex ante i monitorowanie mogą przyczynić się do zapewnienia bardziej skutecznego nadzoru;

Czwartek, 18 czerwca 2020 r.

- E. mając na uwadze, że europejskie organy ochrony konkurencji powinny w takim samym stopniu zwracać uwagę na niedostateczne egzekwowanie przepisów na rynkach cyfrowych, jak te rynki zwracają uwagę na nadmierne egzekwowanie;
- F. mając na uwadze, że podstawowym celem unijnej polityki konkurencji jest zapobieganie zakłóceniom konkurencji, aby zachować integralność rynku wewnętrznego i chronić konsumentów;
- G. mając na uwadze, że ostatnie skandale dotyczące danych, dochodzenia i dowody pokazały, w jaki sposób dane osobowe są gromadzone, wykorzystywane i sprzedawane stronom trzecim przez platformy oraz w jaki sposób dominujące platformy i przedsiębiorstwa technologiczne systematycznie śledzą konsumentów w internecie;

Rola polityki konkurencji w erze zglobalizowanych rynków

1. wskazuje, że w zglobalizowanym świecie współpraca międzynarodowa ma kluczowe znaczenie dla skutecznego egzekwowania prawa konkurencji; wzywa Komisję do dalszego zwiększenia wpływu unijnej polityki konkurencji na świecie, przede wszystkim przez kontynuację dialogu i zacieśnienie współpracy z USA, Chinami, Japonią i innymi państwami trzecimi za pomocą, jeżeli to możliwe, umów o współpracy drugiej generacji, które umożliwiają skuteczniejszą wymianę informacji między organami ochrony konkurencji; popiera aktywny udział Komisji i krajowych organów ochrony konkurencji w Międzynarodowej Sieci Konkurencji; zachęca Komisję, aby stale dążyła do włączenia reguł konkurencji (obejmujących również pomoc państwa) do unijnych umów o wolnym handlu i Światowej Organizacji Handlu (WTO) w celu zapewnienia wzajemnego poszanowania uczciwej konkurencji; z ubolewaniem odnotowuje negatywny wpływ paraliżu w ramach Organu Rozstrzygania Sporów WTO na Komisję;
2. wzywa Komisję, by opracowała narzędzia ułatwiające kontrolowanie bezpośrednich inwestycji zagranicznych we wszystkich państwach członkowskich, zadbała o szybkie wdrożenie mechanizmu monitorowania bezpośrednich inwestycji zagranicznych, a także zaproponowała narzędzie wzmacniające obecny mechanizm, dbając jednocześnie o to, by Unia Europejska pozostała otwartym i atrakcyjnym miejscem dla takich inwestycji; zwraca uwagę Komisji na fakt, że przedsiębiorstwa w państwach trzecich korzystają z preferencyjnego traktowania na rynku krajowym, co może zakłócać konkurencję przy inwestowaniu w jednolity rynek;
3. apeluje do Komisji o zagwarantowanie wzajemności w stosunkach z państwami trzecimi w obszarze zamówień publicznych, pomocy państwa i polityki inwestycyjnej, w tym o uwzględnienie kwestii dumpingu socjalnego i ekologicznego; przypomina o potrzebie otwarcia rynków zamówień publicznych w państwach trzecich, do których jeszcze nie ma dostępu; wzywa Komisję do dążenia do tego, by kluczowe państwa trzecie, takie jak Chiny, przystąpiły do Porozumienia WTO w sprawie zamówień publicznych, i by w tym celu przedstawiła akceptowalną wstępną ofertę; podkreśla, że wszelkie instrumenty mające na celu poprawę otwarcia rynków międzynarodowych, takie jak międzynarodowy instrument zamówień publicznych UE, które mają zostać sfinalizowane do 2021 r., muszą unikać dodatkowej biurokracji i nowych zakłóceń na rynku, które mają niekorzystny wpływ na przedsiębiorstwa w UE;
4. wzywa Komisję do zagwarantowania uczciwej konkurencji między Unią Europejską a Wielką Brytanią po opuszczeniu UE przez ten kraj, aby zapewnić równe warunki działania i uniknąć dumpingu;
5. w pełni popiera realizację ważnych projektów stanowiących przedmiot wspólnego europejskiego zainteresowania (IPCEI), takich jak europejski sojusz na rzecz baterii; wzywa Komisję do dalszego wspierania ważnych projektów stanowiących przedmiot wspólnego europejskiego zainteresowania w dziedzinie technologii przełomowych, a także do uproszczenia procedur i złagodzenia wymogów związanych z tymi projektami, tak aby kwalifikowały się do tego miana także mniejsze przemysłowe projekty badawcze;
6. przypomina, że Komisja powinna stosować środki kontroli pomocy państwa w równym stopniu do podmiotów z UE i spoza UE, aby uniknąć asymetrii względem zagranicznych konkurentów i zwrócić większą uwagę na przedsiębiorstwa państwowe z siedzibą za granicą, które są dotowane przez swoje rządy w sposób zakazany przez unijne przepisy dotyczące jednolitego rynku w odniesieniu do podmiotów z UE; wzywa Komisję, by przyjrzała się niedawnej propozycji rządu holenderskiego i przeanalizowała możliwość dodania do prawa konkurencji UE filaru dającego Komisji odpowiednie narzędzia dochodzeniowe w przypadku przedsiębiorstw, które uznane zostaną za uczestniczące w działaniach „zakłócających”, gdyż otrzymują dotacje rządowe, lub za osiągające nadmierne zyski dzięki dominującej pozycji rynkowej w państwie pochodzenia, na przykład przez wprowadzenie do przepisów UE w sprawie zamówień publicznych systemu kontroli pomocy państwa względem przedsiębiorstw z państw trzecich;

Czwartek, 18 czerwca 2020 r.

7. ponownie zwraca się do Komisji o zbadanie, czy możliwe zakłócenia konkurencji, zwłaszcza między MŚP a korporacjami wielonarodowymi, wynikają z programu zakupów w sektorze przedsiębiorstw;

8. wzywa Komisję do przyjęcia bardziej przyjaznego podejścia do silnej polityki przemysłowej UE, aby zapewnić i utrzymać wysoki poziom konkurencyjności na rynkach światowych; podkreśla, że Komisja i państwa członkowskie powinny promować i wspierać unijne projekty o strategicznym znaczeniu oraz usuwać bariery i przeszkody, aby umożliwić powstawanie innowacyjnych unijnych liderów w konkretnych priorytetowych sektorach dla UE, przy jednoczesnym poszanowaniu niezależnego stosowania reguł konkurencji gwarantujących równe warunki działania; wyjaśnia, że podejście to nie powinno negatywnie wpływać na interesy MŚP i konsumentów i powinno koncentrować się na przejściu na bardziej zrównoważoną gospodarkę, konkurencyjnym unijnym sektorze danych i infrastrukturze cyfrowej, np. na rozwoju sieci 5G;

9. wzywa Komisję do skorzystania z okazji, jaką jest przegląd wytycznych w sprawie horyzontalnych porozumień kooperacyjnych, aby stworzyć bardziej elastyczne ramy i zwiększyć pewność prawa dla przedsiębiorstw; wzywa Komisję do przekazywania informacji osobom odpowiedzialnym za projekty kooperacyjne o określonej skali w sposób bardziej terminowy i skuteczny oraz do umożliwienia zadawania nowych pytań w ramach dobrowolnej przyspieszonej procedury notyfikacyjnej;

10. z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie Komisji, określone w komunikacie z 9 grudnia 1997 r. ⁽⁵⁾, do przeglądu definicji rynku właściwego w celu uwzględnienia długofalowej wizji obejmującej wymiar światowy, cyfryzację i potencjalną przyszłą konkurencję; wzywa Komisję, aby nadal opierała swoje analizy na solidnych zasadach gospodarczych i prawnych, kierując się zasadami proporcjonalności i sprawiedliwości proceduralnej podczas analizy nowych rodzajów rynków;

11. podkreśla, że równe warunki działania w skali międzynarodowej w ramach wielostronnego systemu handlowego opartego na zasadach i pozostawiającego państwom swobodę prowadzenia własnej polityki mają kluczowe znaczenie dla Europy, w tym dla przedsiębiorstw europejskich, a zwłaszcza MŚP, jak również dla pracowników i konsumentów europejskich; uważa, że przyczynia się to do pobudzenia zrównoważonego rozwoju gospodarczego, zapewnienia stabilnego i przewidywalnego środowiska, zwiększenia konkurencyjności i wzajemności, ochrony i tworzenia godnych miejsc pracy w UE i państwach trzecich oraz zapewnienia wysokich standardów pracy i ochrony środowiska, ponieważ coraz większa liczba miejsc pracy zależy od globalnych łańcuchów wartości; w związku z tym podkreśla potrzebę zwiększenia przejrzystości, zrównoważoności i odpowiedzialności przedsiębiorstw w globalnych łańcuchach wartości, a ponadto wzywa UE, aby rozważyła m.in. wprowadzenie przepisów dotyczących obowiązkowej należytej staranności w globalnych łańcuchach wartości, co jest niezbędne, by osiągnąć wspomniany cel;

12. w świetle coraz szerszej debaty wzywa Komisję do pogodzenia unijnych reguł konkurencji, polityki przemysłowej i handlu międzynarodowego, co musi iść w parze ze zrównoważonym rozwojem i poszanowaniem środowiska naturalnego; podkreśla szczególną potrzebę finansowania badań naukowych, które stanowią podstawę innowacji i rozwoju europejskich przedsiębiorstw i sektorów przemysłu oraz kluczowy czynnik pobudzający handel i konkurencyjność;

13. podkreśla, że MŚP odgrywają kluczową rolę w handlu międzynarodowym i wedle szacunków odpowiadają za 30 % wywozu towarów z UE do reszty świata ⁽⁶⁾; uważa, że rynek wewnętrzny pozostaje zdecydowanie najważniejszym rynkiem dla MŚP; przypomina, że polityka handlowa i polityka konkurencji UE powinny wspierać tworzenie środowiska handlowego sprzyjającego MŚP, aby pomóc im w radzeniu sobie z coraz poważniejszymi wyzwaniami związanymi z wchodzeniem na nowe rynki i umożliwić konkurowanie za pomocą własnych osiągnięć, oraz że należy przy tym rozważyć unowocześnienia definicji MŚP w UE, w szczególności w drodze uwzględnienia kryteriów jakościowych;

14. w pełni popiera wysiłki Komisji podejmowane w kontekście trwającej reformy WTO, w tym jej Organu Apelacyjnego, zmierzające do aktualizacji i zapewnienia skutecznego egzekwowania zasad wielostronnych dotyczących dotacji lub inicjatyw sektorowych w celu odpowiedniego rozwiązania kwestii dotacji na szczeblu międzynarodowym, ze szczególnym uwzględnieniem dotacji dla przemysłu, przedsiębiorstw państwowych i wymuszonych transferów technologii, oraz w celu przeciwdziałania nieukierunkowanym na rynek strategiom politycznym i praktykom państw trzecich; wzywa Komisję do pełnego zaangażowania Parlamentu i państw członkowskich w tym obszarze;

⁽⁵⁾ Dz.U. C 372 z 9.12.1997, s. 5.

⁽⁶⁾ https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php/International_trade_in_goods_by_enterprise_size

Czwartek, 18 czerwca 2020 r.

15. podkreśla, że skuteczne egzekwowanie postanowień umów handlowych dotyczących zrównoważonego rozwoju ma istotne znaczenie dla zapewnienia uczciwej konkurencji oraz przestrzegania norm środowiskowych i społecznych; w tym kontekście z zadowoleniem przyjmuje wprowadzenie kryteriów środowiskowych i społecznych w ramach reformy środków antysubsydjnych i antydumpingowych. uważa, że w związku z trwającą reformą WTO można by rozważyć ewentualne włączenie do przepisów WTO precyzyjnych i podlegających jurysdykcji sądów podstawowych norm MOP, aby przyczynić się do zapewnienia równych szans w skali światowej;

16. w tym kontekście z zadowoleniem przyjmuje trwające negocjacje wielostronne WTO w sprawie handlu elektronicznego oraz wzywa do opracowania całościowego i ambitnego zestawu przepisów służących rozwiązaniu problemu barier w handlu elektronicznym, zagwarantowaniu, że przedsiębiorstwa będą mogły konkurować na całym świecie na równych warunkach, oraz zwiększeniu zaufania konsumentów do środowiska online bez uszczerbku dla europejskich norm ochrony danych; podkreśla, że UE powinna odgrywać wiodącą rolę w tych międzynarodowych negocjacjach i prowadzić ściśle konsultacje z udziałem Parlamentu Europejskiego, państw członkowskich oraz zainteresowanych stron, w tym społeczeństwa obywatelskiego;

17. podkreśla, że dostęp do rynku wewnętrznego UE powinien być uzależniony od zachowania zgodności z normami sanitarnymi, fitosanitarnymi i środowiskowymi; apeluje do Komisji o zadbanie o to, by unijna polityka handlowa i polityka konkurencji nie podważały poszanowania norm społecznych i ekologicznych UE i nie hamowały rozwoju bardziej ambitnych norm;

18. wzywa Komisję do odpowiedniego przeanalizowania i zbadania rynków zamówień publicznych państw trzecich, z którymi zostały zawarte (lub są negocjowane) umowy o wolnym handlu, w celu wynegocjowania jak najlepszych warunków dostępu dla przedsiębiorstw europejskich;

19. wzywa Komisję do koordynowania niezbędnych działań zaangażowanych dyrekcji generalnych – DG ds. Handlu i DG ds. Konkurencji, aby reguły konkurencji i ich wdrażanie gwarantowały przedsiębiorstwom europejskim uczciwą konkurencję na rynkach państw trzecich i odwrotnie;

20. wzywa Komisję do zwrócenia szczególnej uwagi na znaczenie ustanawiania norm uczciwej konkurencji na szczeblu międzynarodowym; nalega, by UE wzmocniła swoje wielostronne podejście do ustanawiania norm, w szczególności w kontekście Międzynarodowej Organizacji Normalizacyjnej (ISO) i Międzynarodowej Komisji Elektrotechnicznej (IEC); ostrzega przed nacjonalizacją podejść do ustanawiania norm, szczególnie w kontekście chińskiej inicjatywy „jeden pas i jeden szlak” oraz innych strategii na rzecz poprawy sieci połączeń; w tym kontekście wzywa Komisję do powołania koordynatora wysokiego szczebla ds. polityki normalizacyjnej;

21. podkreśla znaczenie uwzględniania perspektywy płci zarówno na szczeblu wielostronnym, jak i dwustronnym, w tym włączania rozdziałów dotyczących płci do umów handlowych oraz opracowania środków uwzględniających aspekt płci (np. dopilnowania, by w ocenach skutków *ex ante* i *ex post* uwzględniano wpływ polityki i umów handlowych UE na kwestie płci), w celu pobudzenia konkurencji i wspierania wzrostu gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu;

Konkurencja na miarę ery cyfrowej

22. zwraca się do Komisji o przegląd przepisów dotyczących fuzji i przejęć, wzmocnienie działań antymonopolowych oraz uwzględnienie efektów władzy rynkowej i sieciowej związanych zarówno z danymi osobowymi, jak i finansowymi; w szczególności apeluje do Komisji, by na podstawie swoich wytycznych w sprawie art. 102 TFUE uznała kontrolę nad takimi danymi za wskaźnik odpowiadający istnieniu władzy rynkowej; zwraca się do Komisji, by wyciągnęła wnioski z połączenia Facebooka i WhatsAppa i odpowiednio dostosowała swoje kryteria; proponuje w związku z tym, aby każda fuzja na rynku dotycząca takich danych podlegała uprzedniemu nieformalnemu zgłoszeniu;

23. apeluje do Komisji o przegląd pojęcia „nadużycia pozycji dominującej” oraz doktryny „infrastruktury kluczowej”, aby zapewnić ich przydatność w erze cyfrowej; sugeruje przeprowadzenie szerszej analizy władzy rynkowej pod kątem tworzenia konglomeratów i selekcjonowania informacji, aby walczyć z nadużywaniem pozycji dominującej przez duże podmioty i brakiem interoperacyjności; apeluje do Komisji o przeprowadzenie konsultacji z zainteresowanymi stronami, aby odzwierciedlić zmiany w gospodarce cyfrowej, w tym jej wielostronny charakter;

Czwartek, 18 czerwca 2020 r.

24. apeluje do Komisji, by w ramach trwającej oceny rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw rozważyła rewizję wartości progowych na potrzeby przeglądu połączeń, aby uwzględnić między innymi takie czynniki jak liczba konsumentów, których dana sprawa dotyczy, oraz wartość powiązanych transakcji⁽⁷⁾;
25. apeluje do Komisji, by w ramach prowadzonej obecnie oceny rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw oceniła wyższe poziomy koncentracji wynikające z horyzontalnego charakteru aktywów będących w posiadaniu dużych spółek zarządzania aktywami, oraz by w związku z tym rozważyła przyjęcie wytycznych w sprawie stosowania art. 101 i 102 TFUE;
26. odnotowuje, że na kilku konkretnych rynkach danych finansowych (np. handlu akcjami, ratingów, benchmarków) oligopolistyczna koncentracja może prowadzić do nadużywania pozycji dominującej przez dostawców względem inwestorów i konsumentów danych finansowych; apeluje do Komisji o podjęcie stanowczych działań przeciwko takim nadużyciom pozycji dominującej, które są szkodliwe dla płynności rynków finansowych i stoją w sprzeczności z celem zrównoważonego rozwoju;
27. podkreśla, że choć wiele start-upów powstaje w nadziei na zakup przez większe firmy, to wykupowanie start-upów przez podmioty dominujące, w tym duże platformy i przedsiębiorstwa technologiczne, może hamować innowacje i zagrażać niezależności; wzywa Komisję i krajowe organy ochrony konkurencji do zbadania praktyk takich przejęć i ich wpływu na konkurencję, zwłaszcza w odniesieniu do „zabójczych przejęć”, o których mowa w sprawozdaniu ekspertów wysokiego szczebla z 4 kwietnia 2019 r. zatytułowanym „Polityka konkurencji w erze cyfrowej”; wzywa Komisję do przeprowadzenia badania dotyczącego odwrócenia ciężaru dowodu na mocy niemieckiej ustawy o cyfryzacji („GWB-Digitalisierungsgesetz”) opublikowanej w październiku 2019 r.;
28. zwraca się do Komisji, by oceniła możliwość narzucenia bardziej wymagających systemów dostępu do danych, w tym interoperacyjności danych, w szczególności w przypadkach, w których dostęp do danych otwiera rynki wtórne dla usług pomocniczych lub gdy dane są w posiadaniu wyłącznie spółek dominujących;
29. podkreśla, że niektóre podmioty, które korzystają z podwójnego statusu platformy i dostawcy, nadużywają swojej pozycji, aby narzucać konkurentom niesprawiedliwe warunki, niezależnie od tego, czy działają online, czy offline; wzywa Komisję, aby przyjrzała się zjawisku faworyzowania przez firmy własnych produktów i usług i aby wyegzekwowała niezbędne przepisy i wykorzystała niezbędne instrumenty względem podmiotów, które stosują taką praktykę; apeluje do Komisji o dokonanie oceny możliwości nakładania obowiązków regulacyjnych ex ante w przypadkach, gdy prawo konkurencji nie wystarcza do zapewnienia kontestowalności tych rynków, by uniknąć utrudniania dostępu konkurentom oraz zadbać o to, by powstające wąskie gardła nie były utrwalane przez monopolizację przyszłych innowacji;
30. zauważa, że Komisja rozważa potrzebę ukierunkowanych regulacji ex ante w odniesieniu do konkretnych problemów systemowych, które mogą pojawić się na rynkach cyfrowych; apeluje w związku z tym do Komisji o wprowadzenie scentralizowanego systemu monitorowania rynku ex ante (z uwzględnieniem wyników oceny skutków), aby wyposażyć unijne i krajowe organy ochrony konkurencji i organy regulacyjne w niezbędne środki służące anonimowemu gromadzeniu danych, tak by móc sprawniej i odpowiednio wcześniej wykrywać niedoskonałości rynku, a także – w stosownych przypadkach – wprowadzić ukierunkowane regulacje, gdy stosowane praktyki nabierają wymiaru systemowego;
31. zwraca się zatem do Komisji, by wskazała kluczowe podmioty na rynku cyfrowym oraz opracowała zestaw wskaźników w celu zdefiniowania ich systemowego charakteru; podkreśla, że można by rozważyć następujące wskaźniki: nadużywanie praktyk niektórych rozbudowanych sieci, kontrolowanie znacznej ilości niemożliwych do powielenia danych, nieunikniona sytuacja na wielowymiarowym rynku lub zdolność uczestnika do samodzielnego definiowania reguł rynkowych;
32. zwraca uwagę Komisji na przejęcia cyfrowych operatorów danych (m.in. danych dotyczących zdrowia, danych finansowych i edukacyjnych) przez zagranicznych monopolistów oraz na związane z tym zagrożenia dla prywatności, które wykraczają daleko poza negatywne skutki dla konkurencji; wzywa Komisję do uwzględnienia tych aspektów w przyszłej europejskiej strategii dotyczącej danych oraz do zbadania krzyżowego wykorzystywania danych, kiedy to dane pochodzące z jednej usługi wykorzystuje się do rozszerzenia oferty platform o nowe usługi;

(7) Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1.

Czwartek, 18 czerwca 2020 r.

33. z zadowoleniem przyjmuje europejską strategię w zakresie danych, przedstawioną przez Komisję 19 lutego 2020 r., której celem jest zwiększenie wykorzystania danych z korzyścią dla konsumentów i przedsiębiorstw; popiera wyrażony przez Komisję zamiar stanowienia prawa w zakresie wykorzystywania danych i dostępu do nich; podkreśla znaczenie ochrony danych osobowych konsumentów oraz tego, w jaki sposób są one przekazywane, dla zwiększenia bezpieczeństwa i zaufania konsumentów; podkreśla, że konsumenci muszą mieć pewność, że ich dane pozostają bezpieczne, co oznacza, że należy nadać priorytet współpracy w zakresie bezpieczeństwa danych we wszystkich obszarach; podkreśla, że klauzula dotycząca niesprzedawania danych osobowych stronom trzecim bez zgody osoby, której dane dotyczą, powinna również stanowić kluczowy element tej strategii;

34. podkreśla, że choć platformy pośredniczące pełnią ważną funkcję w zapewnianiu dostępności usług internetowych dla konsumentów, niektóre nadużywają swojej uprzywilejowanej pozycji, przyjmując rolę „selekcjonerów”, w tym w zamkniętych ekosystemach i na internetowych platformach handlowych; apeluje do Komisji, by w polityce konkurencji zwróciła szczególną uwagę na tych „selekcjonerów” oraz by jak najszybciej zakończyła prowadzone postępowania wyjaśniające;

35. wzywa Komisję do zwiększenia swobody wyboru konsumentów, wzmocnienia roli Sieci Europejskich Centrów Konsumentckich (ECC-Net) i przeprowadzenia badania dotyczącego potrzeby istnienia organu UE ds. konsumentów; zauważa w tym kontekście, że polityka konkurencji polega nie tylko na zapewnianiu uczciwych cen dla konsumentów, ale również na zapewnianiu jakości, różnorodności i innowacyjności;

36. podkreśla, że w interesie Unii Europejskiej leży posiadanie paneuropejskich systemów płatniczych; wzywa Komisję do wspierania inicjatyw prowadzących do tego celu i do zwrócenia uwagi, że ich sukces zależy zarówno od innowacyjnego charakteru systemu dla konsumentów i przedsiębiorstw, jak i od wykonalności modelu biznesowego, na jakim się on opiera;

Skuteczność instrumentów polityki konkurencji

37. podkreśla, że kary pieniężne mogą mieć wpływ na reputację karanych przedsiębiorstw; zwraca jednak uwagę, że nawet surowe kary finansowe często nie wywierają wystarczającego skutku odstraszającego i mogą ostatecznie zostać przeniesione na konsumentów; apeluje do Komisji, aby skorzystała również z alternatywnych środków zaradczych o charakterze behawioralnym oraz, w razie potrzeby, strukturalnym, w celu zapewnienia pełnej skuteczności polityki konkurencji UE; podkreśla, że nakaz zaniechania naruszenia powinien mieć o wiele bardziej imperatywny charakter w przyszłych środkach zaradczych;

38. przypomina, że nadużywanie pozycji rynkowej może mieć miejsce nawet wówczas, gdy produkty lub usługi są dostarczane bezpłatnie; uważa, że przekazywanie danych prywatnych osobom trzecim do celów marketingowych lub handlowych często odbywa się bez odpowiedniej zgody konsumenta, gdyż alternatywne rozwiązania dotyczące wymiany danych często nie są zapewniane; uważa, że w gospodarce cyfrowej koncentracja danych w małej liczbie przedsiębiorstw skutkuje niedoskonałościami rynku, nadmierną pogonią za rentą ekonomiczną oraz blokowaniem nowych podmiotów wchodzących na rynek;

39. przypomina, że dla zapewnienia konkurencyjnych warunków w obrębie jednolitego rynku cyfrowego szczególne znaczenie ma rynek wyszukiwania online; z ubolewaniem zauważa, że jedna z wyszukiwarek internetowych, mająca ponad 92-procentowy udział w rynku wyszukiwania online w większości europejskich państw członkowskich, stała się „selekcjonerem” internetu; domaga się, by dane na temat ostatnich dziewięciu lat wdrażania działań antymonopolowych przekazane przez wszystkie zainteresowane strony zostały pilnie wykorzystane do oceny, czy zaproponowane środki zaradcze przynoszą prawdziwe korzyści konsumentom, użytkownikom internetu i przedsiębiorstwom internetowym w perspektywie długoterminowej; apeluje do Komisji o rozważenie, jako jednej z możliwości długoterminowego zapewnienia uczciwej i skutecznej konkurencji na europejskim rynku cyfrowym, przedstawienia wniosku mającego na celu oddzielenie wyszukiwarek internetowych – zgodnie z rezolucją Parlamentu z 27 listopada 2014 r. w sprawie wspierania praw konsumentów na jednolitym rynku cyfrowym⁽⁸⁾ – od ich usług komercyjnych, aby położyć kres status quo;

40. podkreśla powolność postępowań antymonopolowych, na przykład w sprawie Google Shopping, w porównaniu z szybko zmieniającym się rynkiem cyfrowym; podkreśla szkodliwe skutki takiej sytuacji oraz ryzyko finansowe i strukturalne, z jakim dla niektórych podmiotów wiąże się wszczynanie długich i kosztownych postępowań; podkreśla, że trzeba przestrzegać należytych procedur, wzywa jednak Komisję do skorzystania z przyspieszonych procedur w postępowaniach antymonopolowych oraz do znalezienia nowych zachęt, takich jak program łagodzenia kar, aby zwiększyć współpracę przedsiębiorstw w zakresie wykrywania karteli w całej UE;

⁽⁸⁾ Dz.U. C 289 z 9.8.2016, s. 65.

Czwartek, 18 czerwca 2020 r.

41. podkreśla potrzebę regularnego analizowania możliwości zastosowania środków tymczasowych w celu powstrzymania wszelkich praktyk, które poważnie zaszkodziłyby konkurencji; wzywa Komisję do obniżenia kryteriów odnoszących się do tych środków przy zachowaniu gwarancji praworządności, aby uniknąć wszelkich nieodwracalnych szkód; apeluje do Komisji o przegląd komunikatu w sprawie środków zaradczych⁽⁹⁾ z uwzględnieniem zmian i rozwoju sektora cyfrowego na przestrzeni ostatnich lat;

42. z zadowoleniem przyjmuje nieprzerwane starania Komisji w dążeniu do zwalczania nadużyć ze strony dużych platform; apeluje do Komisji o ponowne przeanalizowanie przypadków, w których zaproponowane środki naprawcze okazały się wyraźnie nieskuteczne w przywracaniu konkurencji na rynku, jak w przypadku Google Shopping; podkreśla, że wobec braku celowych, skutecznych i sprawdzonych wcześniej w danym przedsiębiorstwie behawioralnych środków naprawczych konieczne może być całkowite strukturalne oddzielenie ogólnych usług wyszukiwania od specjalistycznych, w tym lokalnych; podkreśla, że w porównaniu ze strukturalnymi środkami zaradczymi środki behawioralne mogą oszczędzać czas i ograniczać możliwość wyeliminowania z rynku konkurentów podczas przedłużających się dyskusji na temat zbycia;

43. wskazuje, że Komisja powinna przydzielić odpowiednie zasoby, aby móc skutecznie egzekwować reguły konkurencji UE; odnotowuje potrzebę zapewnienia szczegółowej wiedzy eksperckiej, zwłaszcza w kwestiach zyskujących na znaczeniu, takich jak dominujące pozycje platform internetowych czy sztuczna inteligencja;

44. apeluje do Komisji o wydanie wytycznych w sprawie interpretacji „znaczącej przeszkody w skutecznej konkurencji”, o której mowa w rozporządzeniu w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw, tak aby w przypadkach łączenia przedsiębiorstw Komisja nie zwracała uwagi jedynie na ceny, produkty i innowacje, ale także na koszty społeczne i środowiskowe takich transakcji w świetle zasad TFUE, a w szczególności na ochronę środowiska;

45. apeluje do Komisji o uzyskanie informacji na temat nowej usługi rachunku bieżącego, którą będą oferować konsumentom niektóre z największych przedsiębiorstw technologicznych na świecie w nadchodzących latach; wzywa Komisję, aby ze szczególną uwagą obserwowała ich wejście na ten nowy cyfrowy rynek finansowy, zwłaszcza pod kątem ogromnych ilości danych, jakie będą one gromadzić od konsumentów, i ich potencjalnego wykorzystania;

Reguły konkurencji wspierające Europejski Zielony Ład

46. z zadowoleniem przyjmuje komunikat Komisji w sprawie Europejskiego Zielonego Ładu i zawarte w nim cele ukierunkowane na wspieranie racjonalnego pod względem kosztów przejścia na neutralność klimatyczną do 2050 r. oraz stopniowe odchodzenie od paliw kopalnych; popiera zobowiązanie do dokonania przeglądu wytycznych UE w sprawie pomocy państwa do 2021 r. z myślą o odzwierciedleniu tych celów;

47. popiera przegląd wytycznych Komisji dotyczących pomocy państwa we wszystkich odpowiednich sektorach, takich jak transport, w tym transport lotniczy i morski, zgodnie z celami Europejskiego Zielonego Ładu, poprzez zastosowanie zasady sprawiedliwej transformacji i uznanie uzupełniającej roli rządów państw członkowskich w zakresie wspierania inwestycji w dekarbonizację i czystą energię, przy jednoczesnym zapewnieniu równych warunków działania i braku zakłóceń na rynku; wzywa Komisję do zbadania, w kontekście przeglądu dyrektywy w sprawie opodatkowania energii⁽¹⁰⁾, czy obecne zwolnienia podatkowe powodują nieuczciwe międzysektorowe warunki konkurencji; wzywa Komisję do zbadania, czy zwolnienie z podatku paliwa lotniczego prowadzi do zakłócenia konkurencji, które przynosi korzyści sektorowi lotnictwa;

48. apeluje do Komisji, by w ramach nadchodzącego przeglądu wytycznych w sprawie pomocy państwa na rzecz ochrony środowiska i energii przewidziała większą elastyczność pomocy udzielanej na rzecz produkowanej przez obywateli energii ze źródeł odnawialnych, zgodnie z zobowiązaniami klimatycznymi UE;

49. podkreśla, że Komisja powinna zapobiegać wszelkim ewentualnym negatywnym skutkom ubocznym w przypadkach, w których duże przedsiębiorstwa wykorzystują pomoc państwa przyznaną z tytułu „ekologizacji” firmy na inne cele, takie jak wzmacnianie swojej dominującej pozycji w danym sektorze;

50. apeluje do Komisji o zapewnienie dalszych wytycznych oraz ram wspomagających dla dalszych inwestycji w efektywność energetyczną i renowację budynków, a także rozbudowę źródła energii, projekty hybrydowe i magazynowanie energii elektrycznej;

⁽⁹⁾ Dz.U. C 267 z 22.10.2008, s. 1.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. L 283 z 31.10.2003, s. 51.

Czwartek, 18 czerwca 2020 r.

51. podkreśla w tym względzie, że aby Europejski Zielony Ład odniósł sukces, europejscy producenci zrównoważonych produktów i usług muszą dostrzec płynące z niego korzyści oraz nie mogą napotykać nieuczciwej konkurencji ze strony przedsiębiorstw w państwach trzecich;

52. zauważa, że Europejski Zielony Ład musi zapewniać spójność polityki w dziedzinie rolnictwa, działań na rzecz klimatu, ochrony środowiska i handlu;

Polityki sektorowe

53. wzywa Komisję do bardziej systematycznego prowadzenia badań w sektorach istotnych dla życia codziennego obywateli, takich jak zdrowie, mobilność, reklamy internetowe, energia, turystyka (w tym monitorowanie limitów cenowych platform online oferujących noclegi), kultura, usługi finansowe i płatnicze oraz media, w erze cyfrowej, przy zachowaniu wysokich standardów UE;

54. apeluje do Komisji o uznawanie występowania krajowych monopolii i oligopolii za sygnał świadczący o potencjalnym istnieniu słabości na jednolitym rynku lub barier dla uczciwej konkurencji;

55. wzywa Komisję do przeprowadzenia wstępnego badania na temat koncentracji własności mediów w Europie, między innymi w kontekście zjawiska wykupu europejskich dostawców usług medialnych przez przedsiębiorstwa wielonarodowe;

56. ponownie zaznacza, że do udzielania pośredniej pomocy państwa wykorzystuje się czasem podatki, co tworzy nierówne warunki konkurencji na rynku wewnętrznym; apeluje do Komisji o aktualizację istniejących wytycznych dotyczących koncepcji pomocy państwa w celu zadbania o to, by państwa członkowskie nie udzielały pomocy państwa w formie korzyści podatkowych; wyraża ubolewanie z powodu nadużywania interpretacji indywidualnych prawa podatkowego i z zadowoleniem przyjmuje niedawne wyroki Sądu potwierdzające, że analiza przez Komisję interpretacji indywidualnej z punktu widzenia pomocy państwa nie stanowi harmonizacji podatkowej; wskazuje, że interpretacje opracowywane przez Komisję są często podważane w sądach, w związku z czym muszą być starannie przygotowywane; podkreśla, że Komisja powinna mieć dostęp do informacji wymienianych między organami podatkowymi państw członkowskich, aby lepiej wykrywać naruszenia reguł konkurencji; wzywa do przyjęcia wniosku w sprawie wspólnej skonsolidowanej podstawy opodatkowania osób prawnych (CCCTB) i publicznej sprawozdawczości w podziale na kraje;

57. apeluje do Komisji o przeanalizowanie możliwości nakładania kar finansowych na państwa naruszające zasady pomocy państwa;

58. wzywa Komisję do sprawnego przeprowadzenia analizy rozbieżności między zasadami dotyczącymi pomocy państwa w obszarze pomocy na likwidację a systemem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji określonym w dyrektywie w sprawie naprawy oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków⁽¹⁾ (BRRD), a także do dokonania odpowiednich zmian w komunikacie w sprawie sektora bankowego z dnia 30 lipca 2013 r.⁽²⁾, między innymi w świetle ostatnich przypadków, z uwzględnieniem konieczności ochrony podatników;

59. apeluje do Komisji, aby dokładnie przyjrzała się sprawom, które mogą mieć wpływ na konkurencję i które dotyczą sektora bankowego w niektórych państwach członkowskich, gdzie konsumenci zmagają się obecnie z wysokimi stopami procentowymi⁽³⁾ i brakiem przejrzystości w kredytowaniu z powodu potencjalnej koncentracji własności w sektorze bankowym, co może prowadzić do nieuczciwych praktyk przy udzielaniu kredytów hipotecznych;

60. wzywa Komisję do przeprowadzenia w ujęciu rocznym ponownej oceny, czy wymogi dotyczące stosowania art. 107 ust. 3 lit. b) TFUE w sektorze finansowym są w dalszym ciągu spełnione;

61. wzywa ponadto Komisję, aby przeprowadziła szczegółowe dochodzenie i zaproponowała dalsze środki w celu rozwiązania problemu quasi-monopolu „wielkiej czwórki” – firm zajmujących się audytem największych spółek giełdowych, takie jak oddzielenie audytu od usług doradztwa oraz ustanowienie obowiązkowych „wspólnych kontroli”, aby umożliwić firmom spoza „wielkiej czwórki” rozwinięcie zdolności potrzebnych do kontroli największych spółek;

⁽¹⁾ Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 190.

⁽²⁾ Dz.U. C 216 z 30.7.2013, s. 1.

⁽³⁾ https://data.worldbank.org/indicator/FR.INR.LNDP?locations=RO&most_recent_value_desc=false

Czwartek, 18 czerwca 2020 r.

62. wzywa Komisję do zagwarantowania uczciwej konkurencji i większej przejrzystości praktyk handlowych platform internetowych, w tym supermarketów i hipermarketów, aby zapewnić producentom unijnym uczciwe warunki i ceny za ich produkty; wzywa Komisję, aby kontynuowała szczegółową analizę zasięgu i wpływu porozumień nabywców, dotyczących zarówno strategii cenowych, jak i niecenowych, na ekonomiczne funkcjonowanie łańcucha dostaw produktów rolnych i spożywczych, ze szczególnym uwzględnieniem wpływu na drobnych dostawców i rolników; ubolewa nad faktem, że sprzedaż ze stratą nie znajduje się na liście praktyk zakazanych na szczeblu UE; podkreśla, że strategia „od pola do stołu” i unijne prawo konkurencji muszą uznawać istotny wkład producentów surowców w dostarczanie wysokiej jakości żywności i dostarczanie społeczeństwu dóbr publicznych;

63. apeluje o bardziej przejrzyste, elastyczne i przewidywalne stosowanie reguł konkurencji wobec producentów i organizacji producentów, aby zwiększyć pewność prawa; wzywa w związku z tym Komisję do przeprowadzenia oceny wdrożenia rozporządzenia o jednolitej wspólnej organizacji rynków⁽¹⁴⁾ i doprecyzowania przepisów tego rozporządzenia, w szczególności w odniesieniu do wyjątków od reguł konkurencji przyznawanych niektórym umowom i praktykom rolników stowarzyszonych; zachęca do tworzenia większej liczby organizacji producentów, gdyż jest to sposób na wzmocnienie pozycji rolników, skuteczne negocjowanie cen i eliminowanie zakłóceń równowagi sił w łańcuchu dostaw żywności;

64. apeluje do Komisji o zwolnienie ze stosowania zasad pomocy państwa szczególnych środków podatkowych wprowadzonych przez państwa członkowskie w celu zachęcenia rolników do dobrowolnych oszczędności z myślą o skutecznym radzeniu sobie z coraz większymi zagrożeniami dla klimatu i zdrowia oraz kryzysami gospodarczymi; z zadowoleniem przyjmuje zakończenie przeglądu rozporządzenia w sprawie pomocy de minimis⁽¹⁵⁾, które pomoże rolnikom stawić czoła wyzwaniom związanym z klimatem, jednocześnie zapobiegając zakłóceniom na rynku; podkreśla szczególną potrzebę jasnych wytycznych dla sektora rolnictwa ze względu na wymogi środowiskowe i wymogi dotyczące zrównoważonego rozwoju; z zadowoleniem przyjmuje trwającą ocenę adekwatności pakietu na rzecz unowocześnienia polityki w dziedzinie pomocy państwa z 2012 r. oraz trwający przegląd rozporządzenia w sprawie wyłączeń grupowych w rolnictwie⁽¹⁶⁾;

65. wzywa Komisję, by oceniła stosowanie i sprecyzowała zakres art. 209 rozporządzenia o jednolitej wspólnej organizacji rynku, jeśli chodzi o odstępstwa od reguł konkurencji w odniesieniu do niektórych porozumień i praktyk rolników stowarzyszonych, by dać zainteresowanym większą jasność i pewność prawa w stosowaniu tego artykułu, a Komisji – większą elastyczność w jego stosowaniu;

66. uznaje znaczenie organizacji międzybranżowych w łańcuchu, które służą jako platforma dialogu, badań i rozwoju, najlepszych praktyk i przejrzystości rynku;

67. apeluje o zwiększenie roli organizacji międzybranżowych z myślą o promowaniu bardziej zrównoważonych stosunków w łańcuchu żywnościowym i popiera rozszerzenie klauzuli o podziale wartości, tak by obejmowała wszystkie podmioty, a nie tylko pierwszego nabywcę, zgodnie z projektem sprawozdania w sprawie nowej wspólnej organizacji rynków produktów rolnych w przyszłej reformie wspólnej polityki rolnej (WPR), przyjętym w kwietniu 2019 r. przez Komisję Rolnictwa Parlamentu Europejskiego;

68. domaga się wprowadzenia wyraźnego automatycznego odstępstwa od art. 101 TFUE przyznanego zgodnie z art. 210 rozporządzenia o jednolitej wspólnej organizacji rynku w oparciu o zasady konieczności i proporcjonalności, które pozwoliłoby rolniczym organizacjom międzybranżowym wykonywać zadania powierzone im na mocy rozporządzenia o jednolitej wspólnej organizacji rynku z myślą o realizacji celów wyznaczonych w art. 39 TFUE;

69. wzywa Komisję, by dbała o szybkie uruchamianie przepisów art. 222 rozporządzenia o jednolitej wspólnej organizacji rynku w obliczu poważnych zakłóceń równowagi na rynku;

70. z zadowoleniem przyjmuje sukces środków zarządzania podażą, którymi na wniosek organizacji producentów, organizacji międzybranżowych i grup podmiotów gospodarczych objęto sery i szynki wysokiej jakości; apeluje o rozszerzenie przepisów rozporządzenia o jednolitej wspólnej organizacji rynku zezwalających na wprowadzenie zasad kontroli podaży na wszystkie produkty objęte chronioną nazwą pochodzenia (ChNP) lub chronionym oznaczeniem geograficznym (ChOG), by osiągnąć większą równowagę między podażą a popytem;

⁽¹⁴⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.

⁽¹⁵⁾ Dz.U. L 352 z 24.12.2013, s. 1.

⁽¹⁶⁾ Dz.U. C 213 z 8.9.2009, s. 9.

Czwartek, 18 czerwca 2020 r.

71. zwraca się do Komisji o nawiązanie ze wszystkimi zainteresowanymi stronami dialogu na temat funkcjonowania łańcucha dostaw produktów rolnych i spożywczych oraz dostosowanie unijnej polityki konkurencji do ostatnich zmian w otoczeniu handlowym;

72. wyraża zadowolenie z powodu przyjęcia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/633 z dnia 17 kwietnia 2019 r. w sprawie nieuczciwych praktyk handlowych w relacjach między przedsiębiorstwami w łańcuchu dostaw produktów rolnych i spożywczych⁽¹⁷⁾, która stanowi ważny pierwszy krok w kierunku zapewnienia równych zasad działania różnych podmiotów i przywrócenia równowagi siły przetargowej w łańcuchu dostaw żywności; wzywa państwa członkowskie do bezzwłocznej transpozycji tej dyrektywy, a Komisję do uważnego monitorowania postępów w transpozycji i wspierania wymiany najlepszych praktyk między państwami członkowskimi; zachęca państwa członkowskie do uznawania kolejnych nieuczciwych praktyk za zakazane i do podnoszenia standardów;

73. przypomina, że miała miejsce istotna restrukturyzacja pozioma i pionowa, która doprowadziła do dalszej konsolidacji w już skoncentrowanych branżach materiału siewnego, środków agrochemicznych, nawozów, genetyki zwierząt i maszyn rolniczych, a także w sektorach przetwórstwa i handlu detalicznego; wzywa Komisję, by przy ocenie połączeń w tych sektorach brała pod uwagę nie tylko ceny detaliczne, ale i inne skutki; podkreśla, że należy chronić interesy rolników, obywateli i środowiska UE za pomocą kompleksowej i całościowej oceny skutków (na poziomie gospodarstw rolnych) połączeń i przejść pomiędzy dostawcami środków produkcji rolnej, w tym producentami środków ochrony roślin;

74. uważa, że Komisja powinna nadal uważnie monitorować unijny rynek pestycydów i nasion, a także obserwować wpływ cyfryzacji na sektor rolnictwa;

75. wzywa Komisję, aby zgodnie ze swoim komunikatem z listopada 2017 r. w sprawie przyszłości rolnictwa i produkcji żywności utworzyła stałą unijną platformę informacyjną poświęconą narzędziom zarządzania ryzykiem, na której zainteresowane strony będą mogły wymieniać się najlepszymi praktykami, aby w ten sposób pomóc rolnikom radzić sobie z niepewnością dotyczącą klimatu, zmiennością rynku i innymi rodzajami ryzyka;

76. podkreśla, że duże różnice w płatnościach bezpośrednich blokują zrównoważone inicjatywy rolników na rzecz klimatu i środowiska oraz zakłócają konkurencję w UE; przypomina, że w dniach 7–8 lutego 2013 r. Rada Europejska zobowiązała się do 2020 r. zharmonizować płatności w całej UE;

77. zwraca uwagę na rosnącą liczbę protestów ze strony rolników i stwierdza, że jedną z ich obaw jest łączny wpływ umów o wolnym handlu (FTA) na unijny sektor rolno-spożywczy; zastanawia się, czy umowy te nie stawiają unijnych producentów produktów rolno-spożywczych w niekorzystnej sytuacji konkurencyjnej z uwagi na występujące w państwach trzecich różnice, jeśli chodzi o normy socjalne, zdrowotne, pracownicze, środowiskowe i dotyczące dobrostanu zwierząt; zwraca się zatem do Komisji, by jak najszybciej przedstawiła najnowsze sprawozdanie na temat łącznego wpływu obowiązujących i przyszłych umów handlowych, i apeluje o stosowanie zasad wzajemności i zgodności produktów rolnych oraz ochronę wrażliwych sektorów podczas przyszłych i trwających negocjacji handlowych przy jednoczesnym zapewnieniu wszystkich niezbędnych kontroli;

78. z zadowoleniem przyjmuje wniosek dotyczący rozporządzenia w sprawie programu na rzecz jednolitego rynku, a w szczególności wspierane w jego ramach działania dotyczące łańcucha dostaw żywności, takie jak środki weterynaryjne i fitosanitarne mające na celu zwalczanie kryzysów związanych ze zdrowiem zwierząt i roślin; wzywa Radę i Parlament do szybkiego zakończenia negocjacji i przyjęcia rozporządzenia;

79. podkreśla, że należy w terminie zakończyć prace nad dwoma wnioskami Komisji dotyczącymi rozporządzeń przejściowych, aby uniknąć opóźnień i komplikacji, które mogłyby spowodować niestabilność rynku;

80. uważa, że DG AGRI powinna utrzymać wszelkie kompetencje związane ze stosowaniem art. 209 i 210 rozporządzenia o jednolitej wspólnej organizacji rynku, a także z pomocą państwa na rzecz rozwoju sektorów rolnictwa i leśnictwa oraz obszarów wiejskich, by w ten sposób zapewnić specjalistyczną wiedzę, która jest niezbędna do rozwiązywania problemów i koordynacji działań w tym obszarze ze względu na szczególny charakter tych sektorów i jest w pełni zgodna z celami i wsparciem udzielanym w ramach WPR;

⁽¹⁷⁾ Dz.U. L 111 z 25.4.2019, s. 59.

Czwartek, 18 czerwca 2020 r.

81. apeluje do Komisji, aby przy stosowaniu zasad pomocy państwa, zwłaszcza w kontekście wysp i regionów odizolowanych, oddalonych lub peryferyjnych w UE, nadal zwracała szczególną uwagę na dostarczanie usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym; odnotowuje pewne trudności w stosowaniu zasad pakietu Almunii do niektórych usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym, na przykład w sektorze usług pocztowych, którego misja publiczna może zgodnie z prawem UE być definiowana i organizowana na szczeblu krajowym;

82. przypomina o zapotrzebowaniu na plan działania na rzecz lepiej ukierunkowanej pomocy państwa, w szczególności w odniesieniu do usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym, w tym do energetyki, transportu czy telekomunikacji;

83. ponawia apel o uznanie regionów górniczych za obszary objęte pomocą, tak by można było dostosować unijne zasady pomocy w sposób umożliwiający przyjęcie środków dotyczących niezbędnych zmian strukturalnych w oczekiwaniu na wyraźne zobowiązania ze strony przedsiębiorstw działających w tych regionach do podjęcia konkretnych działań w kierunku osiągnięcia neutralności emisyjnej oraz celów klimatycznych UE; przypomina, że działania te, podejmowane tradycyjnie w ramach społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw, nie powinny być traktowane w sposób uprzywilejowany pod względem pomocy państwa;

84. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że w ukierunkowanym przeglądzie ogólnego rozporządzenia w sprawie wyłączeń grupowych⁽¹⁸⁾ Komisja ujęła rozszerzenie zakresu tego systemu na projekty w ramach europejskiej współpracy terytorialnej (zwane także Interreg);

85. wyraża zaniepokojenie asymetrycznym traktowaniem operacji finansowanych z UE w zależności od tego, czy są one wspierane po stronie UE z zasobów polityki spójności, czy z innych funduszy lub programów UE takich jak „Horyzont 2020”, „Horyzont Europa” lub EFIS 2.0/InvestEU, zaproponowanym przez Komisję w ramach przeglądu ogólnego rozporządzenia w sprawie wyłączeń grupowych; uważa, że należy utrzymać równe warunki dla projektów, które mają bardzo podobny charakter, ale różne źródła finansowania, gdyż faworyzowałoby to określone systemy finansowania, wypierając jednocześnie inne;

Szersze uwzględnienie obywateli za pośrednictwem Parlamentu

86. apeluje, aby – bez zmiany traktatów – regularnie stosowano zwykłą procedurę ustawodawczą w polityce konkurencji, na wzór dyrektywy o roszczeniach odszkodowawczych z tytułu naruszenia prawa konkurencji⁽¹⁹⁾ i dyrektywy ECN+;

87. apeluje do Komisji o składanie Parlamentowi regularnych sprawozdań z wdrażania i monitorowania umów o współpracy w dziedzinie konkurencji oraz z monitorowania bezpośrednich inwestycji zagranicznych; wzywa Komisję do utrzymania wysokich standardów przejrzystości;

88. podkreśla, że chce odgrywać większą rolę w kształtowaniu i rozwijaniu ogólnych ram polityki konkurencji; zwraca uwagę, że Parlament powinien być bardziej zaangażowany, w charakterze obserwatora, w działalność grup roboczych i grup ekspertów, takich jak Międzynarodowa Sieć Konkurencji, aby uzyskać lepszą wiedzę na ten temat i na bieżąco śledzić rozwój sytuacji, a tym samym być lepiej przygotowanym do roli współustawodawcy; wzywa Komisję do zaangażowania Parlamentu szczególnie przy opracowywaniu instrumentów prawa miękkiego, takich jak komunikaty i wytyczne;

89. zwraca się do Komisji o organizację forów wielosektorowych i międzyinstytucjonalnych z udziałem przemysłu, krajowych organów regulacyjnych, w tym organów ochrony danych, organizacji konsumenckich i innych interesariuszy, aby zlikwidować rozczłonkowanie w polityce konkurencji;

90. podkreśla, że obecny formularz skargi w sprawach dotyczących pomocy państwa wymaga podania wielu szczegółowych informacji o tym, kiedy przyznano pomoc państwa, których zwykli obywatele nie mogą znać; w związku z tym wzywa Komisję do uproszczenia tego formularza, aby umożliwić zwykłym obywatelom składanie skarg;

91. ubolewa nad brakiem informacji w trakcie prowadzonego przez Komisję postępowania wyjaśniającego w sprawie złożonych skarg; apeluje do Komisji o przekazywanie skarżącym potwierdzenia odbioru oraz o powiadamianie ich o rozpoczęciu postępowania wyjaśniającego, w tym o jego przewidywanym czasie trwania;

⁽¹⁸⁾ Dz.U. L 187 z 26.6.2014, s. 1.

⁽¹⁹⁾ Dz.U. L 349 z 5.12.2014, s. 1.

Czwartek, 18 czerwca 2020 r.

92. przypomina o znaczeniu koordynacji działań z krajowymi organami ochrony konkurencji i zwraca się do Komisji o przedstawienie Parlamentowi Europejskiemu oceny wdrażania dyrektywy ECN+; przypomina, że w załączniku do dyrektywy ECN+ Komisja stwierdziła, że „decyzje tymczasowe mogą być dla organów ochrony konkurencji podstawowym narzędziem zapewniającym brak naruszeń konkurencji w czasie trwania postępowania wyjaśniającego”; przypomina, że należy ocenić, czy istnieją możliwości uproszczenia przyjmowania decyzji tymczasowych w ramach Europejskiej Sieci Konkurencji w ciągu dwóch lat od daty transpozycji dyrektywy, aby organy ochrony konkurencji mogły skuteczniej reagować na zmiany na szybko ewoluujących rynkach;

93. wskazuje, że niezależność polityczna organów ochrony konkurencji ma ogromne znaczenie dla zapewnienia bezstronności i wiarygodności polityki konkurencji; uznaje, że zapobieganie zakłóceniom konkurencji wymaga publicznej kontroli działalności lobbingowej we wszystkich instytucjach UE; w związku z tym ponawia apel o ulepszenie unijnego rejestru służącego przejrzystości; nalega na prowadzenie bardziej regularnej wymiany poglądów z Komisją, zgodnie z porozumieniem międzyinstytucjonalnym zawartym z Parlamentem; wzywa wiceprzewodniczącą wykonawczą ds. konkurencji do ścisłego kontaktu z komisją ECON i jej grupą roboczą ds. konkurencji, która jest właściwym miejscem do prowadzenia bardziej regularnego dialogu;

94. przypomina, że 8 października 2019 r., podczas wysłuchania potwierdzającego, wiceprzewodnicząca wykonawcza Komisji do spraw Europy na miarę ery cyfrowej zobowiązała się wyraźnie oddzielić tę politykę cyfrową od teki konkurencji;

Odpowiedzi udzielone w ramach polityki konkurencji na COVID-19

95. z zadowoleniem przyjmuje szybką reakcję Komisji w formie przyjęcia tymczasowych ram środków pomocy państwa, dwie poprawki do nich oraz warunki, jakie stwarzają one, aby zapewnić wsparcie przedsiębiorstwom dotkniętym kryzysem; wspiera Komisję i państwa członkowskie w stosowaniu pełnej elastyczności przewidzianej w tymczasowych ramach prawnych środków pomocy państwa podczas kryzysu związanego z COVID-19;

96. popiera stosowanie tymczasowych ram pomocy państwa tak długo, jak będzie to konieczne w okresie odnowy gospodarki; wzywa Komisję do dokonania w odpowiednim czasie oceny, czy wspomniane tymczasowe ramy należy w razie konieczności przedłużyć do końca 2020 r.;

97. z zadowoleniem przyjmuje warunki określone w drugiej poprawce do tymczasowych ram dotyczące dokapitalizowania pomocy dla przedsiębiorstw, w szczególności jeśli chodzi o zakaz wypłacania dywidend, skupu akcji własnych i przyznawania premii w odniesieniu do banków i innych przedsiębiorstw, a także zabezpieczenia przed wrogimi działaniami ze strony przedsiębiorstw, które otrzymały pomoc państwa, wobec innych przedsiębiorstw unijnych;

98. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że pomoc państwa przyznana bankom w ramach tymczasowych ram pomocy państwa zapewnia finansowanie gospodarki i przyczynia się do zapewnienia stabilności finansowej przy jednoczesnym prowadzeniu działalności w ramach solidnych ram prawnych określonych w dyrektywie w sprawie naprawy oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków oraz w przepisach dotyczących restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;

99. podkreśla ryzyko zakłóceń na rynku i stworzenia nierównych warunków działania ze względu na rosnące różnice w poziomie wsparcia przyznawanego w ramach pomocy państwa przez państwa członkowskie; odnotowuje instrument wsparcia wypłacalności będący częścią planu odbudowy gospodarki Next Generation EU mający zaradzić zagrożeniom, jakie te różnice stwarzają dla integralności jednolitego rynku;

100. z zadowoleniem przyjmuje nadzwyczajne środki finansowe i pomoc państwa przeznaczone na wsparcie przedsiębiorstw i pracowników w ramach przeciwdziałania negatywnym skutkom gospodarczym pandemii; wzywa Komisję do określenia wspólnych minimalnych standardów w celu sprecyzowania wymogu, zgodnie z którym przedsiębiorstwa otrzymujące pomoc finansową muszą przestrzegać kryteriów z zakresu ochrony środowiska, polityki społecznej i ładu korporacyjnego oraz przejrzystości podatkowej, aby uniknąć różnych kryteriów krajowych powodujących dalsze rozbieżności oraz pokazać, w jaki sposób otrzymane wsparcie publiczne służy dostosowaniu ich działalności do celów UE w zakresie klimatu i środowiska oraz porozumienia paryskiego; przypomina, że pomoc powinna być przyznawana wyłącznie na pokrycie strat wynikających z pandemii COVID-19; podkreśla, że pomoc państwa powinna być przyznawana wyłącznie przedsiębiorstwom, które borykają się z bezpośrednimi skutkami pandemii COVID-19, a nie przedsiębiorstwom, które znajdowały się już w trudnej sytuacji finansowej przed kryzysem; wzywa do zakazania dostępu do pomocy państwa lub pomocy finansowej przedsiębiorstwom zarejestrowanym w rajach podatkowych, jeżeli nie zobowiążą się do zmiany swojego zachowania;

Czwartek, 18 czerwca 2020 r.

101. z zadowoleniem przyjmuje komunikat Komisji w sprawie tymczasowych ram na potrzeby oceny kwestii antymonopolowych dotyczących współpracy między przedsiębiorstwami w odpowiedzi na pilne sytuacje wynikające z obecnej pandemii COVID-19; podkreśla, że Komisja wydała pierwsze od 2003 r. pismo o braku zastrzeżeń; podkreśla, że kryzys ten uwypuklił potrzebę szybkich i skutecznych rozwiązań w dynamicznym otoczeniu i podkreśla korzyści płynące z partycypacyjnego przeciwdziałania praktykom monopolistycznym i zapewniania pewności prawa dla przedsiębiorstw podejmujących współpracę biznesową w kluczowych sektorach strategicznych;

102. zważywszy na skutki pandemii, podkreśla potrzebę wzmocnienia odporności gospodarczej kluczowych sektorów europejskich poprzez pobudzenie ożywienia gospodarczego dzięki badaniom naukowym i innowacjom; wzywa Komisję do przyjęcia bardziej dynamicznego podejścia przy przeglądzie komunikatu z 1997 r. w sprawie definicji rynku, czyniąc kryteria innowacyjności kluczowym elementem odpowiedniej analizy rynku w zakresie europejskiej kontroli połączeń; wzywa Komisję, aby w ramach przeglądu adekwatności oceniła możliwość przyjęcia bardziej przyjaznego podejścia do umów o współpracy i porozumień badawczo-rozwojowych;

103. podkreśla, że pandemia sprawiła, iż przedsiębiorstwa narażone są na zagraniczne oferty kupna; zauważa, że kryzys związany z COVID-19 ujawnił braki w łańcuchach dostaw w UE i brak strategicznej suwerenności UE w takich dziedzinach, jak produkty medyczne lub żywność, a także konieczność ochrony krytycznych przedsiębiorstw i aktywów UE przed wrogimi przejęciami przeprowadzanymi przez duże dominujące podmioty;

104. podkreśla, że sprawą najwyższej wagi jest zwiększenie wysiłków UE na rzecz zdecydowanego zwalczania nieuczciwej konkurencji i wrogich zachowań ze strony zagranicznych przedsiębiorstw państwowych lub przedsiębiorstw powiązanych z rządem wobec najsłabszych europejskich przedsiębiorstw, które walczą o przetrwanie spowolnienia gospodarczego związanego z pandemią COVID-19, ponieważ takie zachowanie ma na celu przejęcie kontroli nad kluczowymi europejskimi technologiami, infrastrukturą i wiedzą fachową; wzywa w związku z tym Komisję do natychmiastowego zaproponowania tymczasowego zakazu przejmowania przedsiębiorstw europejskich przez zagraniczne przedsiębiorstwa państwowe lub przedsiębiorstwa powiązane z rządem z państw trzecich;

105. z zadowoleniem przyjmuje inicjatywy platform mediów społecznościowych mające na celu zwalczanie fałszywych informacji i rozpowszechnianie za pośrednictwem tych platform oficjalnych informacji Światowej Organizacji Zdrowia na temat pandemii COVID-19; ostrzega jednak przed tymi platformami, które już przed kryzysem miały bardzo znaczącą pozycję rynkową; popiera apel Komisji, aby w ramach przyszłego wniosku ramowego dotyczącego regulacji ex ante przeprowadzić badanie na temat wywierających istotne efekty sieciowe platform, które działają w charakterze selekcyjnera informacji, pod warunkiem że nie doprowadzi to do dalszych opóźnień; wzywa Komisję, aby zakazała platformom mikrotargetowania reklam oraz zapewniła użytkownikom większą przejrzystość; popiera współpracę pozaeuropejskich podmiotów liczących się na rynku systemów operacyjnych w smartfonach przy opracowywaniu aplikacji do śledzenia kontaktów; wzywa Komisję, aby dopilnowała, żeby gromadzenie danych nie umocniło jeszcze bardziej władzy rynkowej kilku dominujących podmiotów;

106. podkreśla, że pandemia COVID-19 stwarza zagrożenie dla istnienia bezprecedensowej liczby przedsiębiorstw w całej UE i spowodowała ogromny wzrost stopy bezrobocia; wzywa Komisję, aby oceniła, czy stosowana aktualnie koncepcja obrony upadającego przedsiębiorstwa jest odpowiednia do potrzeb wynikających z obecnego kryzysu; jest głęboko przekonany, że polityka konkurencji i polityka przemysłowa mogą wspólnie przyczynić się do budowy suwerenności Europy w zrównoważony sposób; z zadowoleniem przyjmuje strategię Komisji dotyczącą polityki przemysłowej;

107. docenia sprawną i skuteczną pracę Komisji podczas kryzysu związanego z COVID-19; podkreśla, że ze względu na wyjątkowe okoliczności znaczną część zasobów ludzkich trzeba było przesunąć, aby monitorować pomoc państwa; apeluje o więcej informacji na temat aktualnego stanu zasobów kadrowych w Dyrekcji Generalnej ds. Konkurencji oraz jego zmian w bieżącej kadencji;

108. wzywa Komisję, aby lepiej informowała Parlament o toczących się pracach, w szczególności o zmianie definicji rynku właściwego i przeglądzie wytycznych w sprawie pomocy państwa; wzywa Komisję, aby przedstawiła Parlamentowi szczegółową ocenę zawierającą podział ogólnej kwoty pomocy państwa zatwierdzonej w tymczasowych ramach pomocy państwa, z wyszczególnieniem państw członkowskich, sektorów i rodzajów zatwierdzonej pomocy (dotacje, gwarancje itp.), a także wszelkich dodatkowych warunków stosowanych przez państwa członkowskie; uważa, że kompleksowa i szczegółowa ocena zapewniłaby posłom do Parlamentu Europejskiego przegląd środków gospodarczych podejmowanych na szczeblu krajowym, a także, o ile są dostępne, szczegółowe informacje na temat rodzaju pomocy, rodzaju beneficjentów i sposobu ich zatwierdzania; podkreśla, że tablica wyników w dziedzinie pomocy państwa, która zawiera szereg tabel i diagramów dotyczących pomocy państwa i jej wpływu na rynek wewnętrzny, powinna być aktualizowana w odpowiednim czasie;

Czwartek, 18 czerwca 2020 r.

109. wzywa Komisję, aby po kryzysie przedstawiła Parlamentowi i Radzie komunikat dotyczący skutków, jakie pandemia COVID-19 wywarła na konkurencję rynkową i egzekwowanie prawa konkurencji, integralność jednolitego rynku i przyszłość polityki konkurencji;

110. wzywa Komisję, by zobowiązała banki otrzymujące pomoc państwa do utrzymania pełni oferowanych usług bankowości detalicznej i konsumenckiej oraz zagwarantowała, że banki nie będą mogły wykorzystywać kryzysu związanego z COVID-19 jako pretekstu do trwałego ograniczenia takich usług;

o

o o

111. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji oraz parlamentom narodowym i krajowym organom ochrony konkurencji.
